

Żuraw

łac. *Grus grus*

Pokarm: rośliny, nasiona, owady, mięczaki, rzadziej gryzonie

Występowanie: Skandynawia, północno-wschodnia Europa, azjatycka część środkowej Rosji po Zabajkale i Daleki Wschód, a także wyspowo Turcja i rejon Kaukazu; populacja europejska zimuje we Francji, na Półwyspie Iberyjskim oraz północnej i wschodniej Afryce, a azjatycka na Bliskim Wschodzie, Indiach i na wschodzie Chin; w Polsce występują na terenie całego kraju z wyjątkiem południowej, górzyskiej części

Długość ciała: 96-119 cm

Rozpiętość skrzydeł: 180-222 cm

Masa ciała: 4,5-6 kg

Duży ptak (większy od bociana) o smukłej sylwetce, ważący od 4,5 do nawet 6 kg. Samce są większe od samic.

Dwukrotnie w ciągu roku można je dostrzec na niebie, podczas wędrówek na zimowiska i z powrotem, choć coraz więcej żurawi zimuje w kraju. Lecą w kluczu i wydają charakterystyczne, donośne głosy, zwane klangorem. Umożliwia im to budowa tchawicy w kształcie pętli, która działa jak pudło rezonansowe.

Ciekawym widowiskiem jest taniec godowy żurawi, podczas którego para podskakuje i kłania się sobie wzajemnie z rozłożonymi skrzydłami.

tekst: I. Skrypin, korekta: A. Łużyński, zdjęcia: A. Łużyński, rysunki: Mergus D. Killion, oprac. graf.: A. Bończak / ZOO Lubin

